

בבית המספרים אוקרים

שלטון חסר

בטחון עצמי

במאמרה, "האח הגדול קורא ומאזין" מתייחסת ח"כ שולמית אלוני, לתגליתו של כתב שידורי ישראלי, על בדיקת מיכ"ב חבים על-ידי הצנזורה, ודיווח תוכנם של מיכתבי עולמי הדשים להנהלת משרד הקליטה.

"שלטון קורא את המכתבים שלנו, המאזין לשיחות שלנו, המצנזר את הכתב טים והמחזות, האיסור על מורים ללמד מספרים ומספרי-טור שלא אישרו על-ידו, והמאיים בקניש על מורים שיטעו להשתמש בספרי-טור לא מאושרים ומבוקרים מראש; שלטון המאשים את העיתונות בתיצואת מהדליו שלו ובשל העזתה לדווח על כך; שלטון הקובע, במטרות החינוך שלו, כי בבית-הספר ילמדו רק לפי ה"י שגי המרע" אך לא, ברוח המרע", כדי שהילדים לא יחקרו יותר מדי ולא יבקרנו יותר מדי, ולא יפגעי הלילה באמנות תפלות ובריעות קדומות ומקודשות — שלטון כזה אינו דמוקרטי. זה שלטון חסר ביטחון עצמי וחסר ביטחון כאזרחים..." (ידיעות אחרונות)

סיבוב כפר-סבא

דן מרגלית, מתאר בכתבה את רשמיו מחופשת-מולדת שעשה בישראל, ובין ה"שאר הוא מביא סיפור בלתי-ידוע על אשר ידלן: "פרשו וה' הוכיחו לי שחיתות רבית שקיימתי עם ידלן בשנות ה-60. באותן שנים רווחה טענה כי שיטתו הכללית של פינחס ספיר המנוח משחיתה את המשק הלאומי. "הבמ"ג הוא אז ידלן לומר, "מישהו רוצה לומר כי אני הושחתי תתי מזה שאני נוסע בשבת בכפר-סבא אל ספיר לכפר-סבא?" (הארץ)

הצבועים והצביעות

במדורו, "הצד הרביעי של המטבע" מתייחס יהונתן גפן בתרזים לחמול-הצביעות אותו מחוללים פוליטיקאים על קברו של אברהם עופר, וכותב גפן בין השאר בשיר:

"כל השקרנים אמרו שהוא היה ארב הגון / כיום בו תאכר בריהשיכון / חשפה המשפחה עוד גרם חשיש השיש בשולי הבוהמה, / וכוכבי הטלוויזיה לפי שני עניבות-אבל וקמטיס-בל והיוך של קוסאמק, / וכל הצבועים והצבועות הגיעו ראשונים וראשונות / לנחם את היתומים ולהצטלם עם אלכמנות, / עד שפתאום השתחרר שקט לכבוד היגון / וליובה קם יאמר: "הרוצה נמצא כפולחן" / נשימי ברכה ירדו כרוב חלקי הארץ כשנפץ קטן של אקרה טוטו נבלע ברעם שנישבר, / והברק האיר את פניו המתים של שר"ה השיכון לשעבר. // ככת אתה נפסקי ההליכים המשפטיים נגדנו נגדו / כל אלה שאתמול רוקו כיון כפניו אמרו שהגיע הזמן לנקות אותו. כל אלה שרצו לגמור אותו כמר / אמרו פתאים: "מלמד זה שהוא היה יקר, הוא גם היה חבר" / והגשמים שקלוו בחושך כיבו על ראש"ה השיקורים / את נחלו הכובע הכיעור... ראשיהממשלה אמר: "ממש קשה לתאר כיצד אנהנו מרגישים" / "כולנו אשמים" אמר הוגההרעיון טיפס כביתקפה של טיפשים. / ואז כל שר הואיל לסחוט דמי עה אחת מתוך עניו / כאות מהאה והזי דהות ובעיקר כאות התפרקות מרגשות אשמתיו..." (מעריב)

עם אחד

האופן בו מוצגת מדינת-ישראל בפירי סמי המגבית היהודית המאוחדת, הביא את נחום ברנע, להתייחס לסיגנון המצוי בחוברת שהפיצה המגבית המאוחדת ב"כותרת, "אנהנו (עם) אחד", בה כתוב בין

אשר ידלן: "מישהו רוצה

לומר כי אני הושחתי

מזה שאני נוסע בכל יום

שבת בבוקר אל פנחס

ספיר לכפר-סבא?"

השאר:

"(בישראל) הינוך חנם נפסק בכיתה ז', היום עוקה למלצר משכורת של הודש לשלוח ילד אחד לכית הספר. בני העשר בישראל משלמים את מחיר הקיום... כגיל 12 הם מעשנים סיגריות... כגיל 15 הם משתמשים בחשיש ומאריהואנה... הם מס' תוככים ברחובות כאפס מעשה ושוכרים כקבוקים... הונת בין נעוה יהודיות הן נישרות מבתי הספר גדולה בירושלים וי כתל-אביב... בישראל יש 1500 מכורים לפמים קשים ששמותיהם ידועים. כל שנה מצטרפים לרשימה זו 150 צעירים נוס' פים..." (דבר)

השינוי הדמוקרטי

של הפילדמרשל

פילסוצקי

בראיון שערך רפאל בשן עם מנהיגה הקשיש של מפ"ם, יעקב חזן, הסביר חזן כמה ממניעיו לשותפות עם מפילגת העבודה:

"יש לי זכרונות קשים מאוד מהתפתחות חיות דומות בעבר. אני עדיין אינני אוהב לעסוק בזכרונות אישיים. לדעתך, זהו אחד הסימנים המובהקים לזיקנה ה"קופצת על האדם. אבל בעבר הפוליטי מותר לכל ארב לעסוק. אני זוכר, איכוא, היטב את רעידת-הארדה שעברה על פולין בזמן הקצתו של הפילדמרשל יוזף פילסוצקי, מנהיג כריזמטי, בעל חזון פרי ציאליסטי מהפכני, אשר ברבות הימים עזב את המחנה הזה ופתח במלחמת-חורמה נגד כל המסודות של הדמוקרטיה הפוליטית הקיימת, כאשר סיסמתו היא: שינוי, חידוש, הבראה ונקיון.

"האנשים צמאים לשינוי, והוא אומנם הגיע לשלטון, ומה היה הפרק? הדמוקרטיה הפוליטית התנוונה לחלוטין, כל האי-דיאלוגיות והאמנות נזרקו לגל הגרוטאות. נשאר רק ה"מנהיג המושיע" שכולם חייבים ללכת בעקבותיו. התוצאה היתה ריקבונה הנמר של פולין וחוסר יכולתה להתמודד, כביא הזמן, עם הנאצים..." וממשיך יעקב חזן: "אבל כאשר אני מאזין לדברי ידן, מתברר שאין כפיו שום בשורה חדשה, מלבד זילזול והתנשאות חסרי הצדקה כלפי המפלגות ה"קיימת... הפרוגרמה של תנועתו היא הוא עצמו..." (ידיעות אחרונות)

כסוקי השבוע

נשיא ארצות-הברית ג'ימיו קארטר כיום השבעתי: "נפעל יחד, נצחק יחד ונתפלל יחד... אני אוהב כל אחד ואחד מכם... בעיני כמה מביניכם מוצאת חן שימלתה הישנה של אשתי?" ראשי-הממשלה יצחק רבין: "הברי במערך לא שיבחונו כמו הפנתרים השחורים." שר-הבטחון שמעון פרס כי תשובה לשאלה "מזה יעשה אם לא יוכתר כראשי-הממשלה או שר-הבטחון: "במקרה זה אוכל להיות גם שר-התיקונות." שר-הבריאות ויקטור שמ" טוב: "המאבק בעבודה מוכיר התמודדות על תואר "מר ישראל" / "מאי זרע על כנס התנגדות של אנשי "שינוי" לצירוף, "המרכז החופשי": "את הסטייק הזה כבר אכלנו, אלה רק הפירוים שנשארו." אריק שרון על התנועה ה"דמוקרטית לשינוי": "באלון נפות מחשיבות עצמית... חבורה סאלונית של סנובים."

השחקן אברהם מור, בתוכנית הרדיו "בירה ומצב-רוח": "התנועה הדימוקרטית התמירה לשינוי גוף ה"השרון."

במדינה

מיפלגות

החגיגה מתחילה

ייגאל ידן מציע עצמו למדך הבא של ישראל

"את המצב בארץ כיום אפשר להגדיר בעזרת הפסוק מספרי המלכים: "איך מלך בישראל ואיש הישר בעיניו יעשה". ואני חושב שהגיע הזמן שיהיה מלך ושתהיה הנהגה ולכן אני מציע את עצמי." במי לים אלה פתח פרופסור ייגאל ידן את כנס ההסברה הראשון, שאורגן על-ידי התנועה-הדמוקרטית-לשינוי, ובקהל היו ש' לחשו: "וזאת ההוכחה שלא עברה המלך כה מן הארץ."

למעלה מ-700 אזרחים, רובם שעברו את גיל ה-50, ויתרו לערב אחד, ביום החמישי שי שעבר, על הכורסא הנוחה בבית מול הטלוויזיה, ועשו דרכם בקור ובגשם לאור לם בני-ברית בתל-אביב. כנס ההסברה הראשון, שנתן את האות לכל המיפלגות שהנה מתחיל המירוץ על קולו של הבר חר, זכה להצלחה מכובדת, שאפילו מארי גניו לא ציפו לה.

שעה ארוכה לפני ההתחלה המיועדת של הכנס כבר היה אולם בני-ברית מלא עד אפס מקום. בשעה היעודה הגיע ייגאל ידן, חבוש כובע קוואקים שחור ולבוש חליפה חומה פשוטה. הוא פילס לעצמו בקושי רב דרך בין העשרות, שהצטופפו במסדרון האולם ועל המדרגות שהוליכו אליו.

מי יזיה המנהיג? הקהל, שיצפה

מיועמד-למלוכה ידן

"עוד לא בטוח!"

לשמוע דברי חוכמה חדשים ופיתרונות מהפכניים, שלא הועלו קודם לכן מפי איש, התאכזב ידן, משופם וצמוד למיקרופון ה"נצחית שלו שהפכה סימלו המיסחרי, ה"ש מיע את הסיסמאות המוכרות, אותן טיבל בבדיחות פושרות, שעוררו מפעם לפעם את הקהל המבוגר יחסית ומחוא-כפיים. את עיקר דבריו הקדיש לבעיית המנ-היגות הלוקית. "כשדוד בן-גוריון גילה שהוא לא יכול להיות מנהיג יותר, הוא פשוט פרש לשדה-בוקר", גילה ידן. "הבעייה עם המנהיגות הנוכחית בארץ היא שלהם אין שדה-בוקר והם אינם יודעים שהם צריכים לפרוש."

ידן הדגיש פעמים אחדות במהלך דבריו כי יותר, כי בטוח שהוא עצמו יהיה מנהיג טוב יותר, או מנהיג בכלל. "הרעיון של התנועה-הדמוקרטית-לשינוי הוא שלתפקיד מנהיג התנועה יוכל להיבחר כל אזרח, חבר התנועה, שיציע עצמו לכך ויבחר בבחירות דמוקרטיות, שיערכו בעוד שבר עות אחדים. הוא גם יהיה איש שירכיב את הממשלה אם תזכה התנועה הדמוקרטית ברוב. כך שאין זה בטוח כלל", הר

(המשך בעמוד 28)

65 אלף מכוניות

בגרמניה - והשבועון

מגלה עתה כי חלקן

נגנב נגרמניה

שת אנשי הקומנדו של מישטרת המבורג הזיעו בחום המעיק, במשך ארבע שעות רצופות הם ישבו במכונית מיסחרית סגורה בכניסה לאוטוסטרדה. כל כמה דקות הם נאלצו לנקות את שמשות המכונית כדי שיוכלו לראות את היעד: משאית ההובלת מכוניות, שעמדה במרחק 20 מטרים לפניהם, בחשיכה, כשאחוריה פרוסים. לפי התוכנית היו צריכים להכין מלכודת כלילה זה, ה-20 באוגוסט 76, לאנשי כנופיה שפרצה לפחות לארבעים מכוניות-יקרות, גנבה והבריחה אותן מחוץ לגבולות גרמניה.

לבסוף, בשעה 2 לפנות בוקר הודיעה התצפית, שהיתה חבויה בין השיחים אשר בשפת הדרך, במרחק שני קילומטרים מ המכונית המיסחרית, במכשיר האלחוט: "השיירה המצופה מתקרבת. פולקסוואגן אפור, מרצדס ירוקה, מרצדס כחולה וש"ב רולט כחולה." כעבור שתי דקות הגיעה השיירה. השברולט עצרה ליד משאית ההור בלה. הפולקסוואגן עברה את המקום, כאי לו אינה שייכת לשיירה. שני המרצדסים עלו על משאית ההובלה מבלי להיעצר.

אותו רגע, כשכבו האורות בשתי מכוניות הפאר, קפצו אנשי הקומנדו הנניד מן המהבוא. באקדחים שלופים דהרו לעבר המשאית. נהג השברולט זיהה אותם רא-שון, הוא זינק קדימה בהריקת צמיגים ונמלט מן המקום. לשני נהגי המרצדסים, פורצי המכוניות, הרטווין בריקנר וברנד פאוסט, לא היה סיכוי לברוח. למרות שאחד הגנבים הצליח לחמוק מ ידיה, היתה פעולת המישטרה הגרמנית היי-שג. כי אין ענף בעולם-התחתון — מלבד המסחר בסמים — שבו קשה כל-כך לתי-פוט את הפושעים כמו בגניבת מכוניות.

גניבה

על פי הזמנה

ישים וחמישה אדף בעלי מכוניות גרמניים עמדו בשנה שעברה נדהמים ליד המקום, שבו חנתה קודם לכן מכוניתם. בשנה שעברה עלה מיספר הגנרי בות בעשרים אחוזים. יותר ממחצית כלי הרכב הגנובים הם דגמים יקרים ביותר, בעיקר של מרצדס. רוב כלי-הרכב הגנובים נעלמים במז רחיהתיכון, מדות שובעון החדשות הגרמני הנפוץ שטרן. עד פרוץ מילחמת האזרחים בלבנון היתה ביירות מרכז הגניבות העיי קרי. עכשיו עבר המרכז לכונית. מדי יום מוברחים מאות מכוניות פאר, בדרך היס או היבשה, מגרמניה אל המזרח-התיכון. גונבים אותן על-פי הזמנה. הפורצים מכל-אים גם מישאלות מפורטות של הלוקחות אוטומטיים וסוג השמשות.

הכל מתנהל כעסק רגיל בהחלט. ברוב בירות המזרח-התיכון — דמשק, עמאן, כווית — יושבים "סוחרים", ששלטי הפיר-מות שלהם מכריזים על — יבוא ויצוא או "מסחר" במכוניות מכל הסוגים. לאלה יש ציידים, המתארים את המעוניינים שאמנם יש להם הכסף לקנות מרצדס חדשה בדרך חוקית, אך הם אינם רוצים להמתין שני תיים לאספקת המכונית. את ההזמנות מעי בירים לאירופה במיכתב או בטלפון.

בינתיים הושלמה הטכניקה של גניבת המכוניות. עברו הימים שבהם השתמשו באמצעים פרימיטיביים כמו שברית השמי